

[Socialministeren.]

løshed, til under en særlig Kriseperiode af kronisk Karakter at søge almindelig Socialhjælp, eller skal man søge at holde dem paa forsikringsmæssig Basis saa længe som muligt, skal man det af de Grunde, jeg har anført? Hvis Venstre var et noget mere moderne og socialt tænkende Parti, end det er, vilde det være enigt med mig. Jeg haaber, Venstre kan blive det i Løbet af Udvalgsbehandlingen.

Der ligger ikke, som den ærede Ordfører for de Konservative (Unmack) syntes at mene, i dette Lovforslag noget om, at det skulde være nedværdigende at søge Kommunehjælp. Der er ikke noget nedværdigende i at søge Kommunehjælp. Det kunde tidligere siges at være nedværdigende at søge Fattighjælp, som man dengang var henvist til. Derfor er det et betydeligt Fremskridt, at man nu i saadanne Tilfælde kan søge Kommunehjælp og saaledes faa en Hjælp uden nogen som helst ubehagelige Virkninger af praktisk Betydning. Men her drejer det sig om, hvorvidt en fortsat Forsikringshjælp med bestemte Takster ikke er en Hjælp af en ganske anden Karakter end den at blive henvist til at henvende sig til en Kommunes Socialudvalg for at søge Kommunehjælp. Hvis man ikke har den Mentalitet, at man kan se Forskellen paa disse to Ting, hvad Arbejderne i hvert Fald kan, mangler man noget i Retning af social Indsigt.

Jeg tror ikke, Tidspunktet opfordrer til at føre en længere Diskussion med det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) om, hvad der vil ske i 1960 eller 1980, da i hvert Fald ingen af os vil kunne bidrage til Fødselsoverskuddet. Jeg vil derfor slutte med at udtale det Haab, at det ærede Medlem maa faa Ret i, at Danmark stadig vil blomstre i saa Henseende.

Stensballe: Efter at man har læst de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er det lidt overraskende at høre den højtærede Socialminister sige, at det slet ikke drejer sig om de faa Millioner, som skulde ydes til Arbejdsløhedskasserne eller til Kommunerne, nej, det drejer sig om, hvorvidt det er rimeligt at henvise de Folk, som i Øjeblikket ikke kan faa Understøttelse, til Kommunehjælp. Jeg vil dertil sige, at der jo her er Tale om en Skillelinie, som den højtærede Minister selv har været med til at drage i den bestaaende Lovgivning, og jeg tror ikke, vi kan hjælpe ham til at give den en anden Skillelinie.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) udtalte, at hvis der kunde tjenes flere Penge i Udlandet, kunde det hjælpe, men hvis der tjentes flere Penge herhjemme, hjalp det ikke. Det kommer jo dog ogsaa an paa, hvad de Penge, der tjenes, anvendes til. Det kunde da f. Eks. godt tænkes, at Landbruget under bedre Forhold vilde købe flere Nyttvarer, end Tilfældet er nu, inde i Byerne. Den Tanke er da ikke helt umulig. Det kan ogsaa tænkes, at netop derigennem kunde Luksusforbruget blive sat noget ned, og det vilde da heller ikke være saa uheldigt.

Derefter vil jeg gerne henvende mig til Socialdemokratiets ærede nye Ordfører (A. Johansen). I de sidste 2 Dage har vi hørt saa meget om Begrebet: ny Ordfører, og det kan jo være af det gode, men i dette Tilfælde tror jeg, at hverken den højtærede Finansminister eller den højtærede Socialminister vil blive glad for denne nye Ordfører, hvis han vil stille Forslag om at sætte Millionerne op. Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt, ikke mindst for Finansministerens Vedkommende, at gaa med til noget saadant. I øvrigt imødegik den ærede nye Ordfører ikke min Paastand om den forholdsvis mindre Betydning, det vilde faa saavel for Kommunerne som for Kasserne, hvis dette Lovforslag ikke blev gennemført. Det ærede Medlem henviste til, at hvis Brandforsikringsselskaber og andre Forsikringsselskaber havde store Kapitaler liggende, vilde de ikke blive angrebet. Nej, for her betaler de forsikrede hele Præmien, Staten betaler jo ikke noget. Selskaberne vilde tværtimod faa Bebrejdelser — ja, det kunde endogsaa tænkes, at Ledelsen vilde ifalde en vis Straf, hvis de Præmier ikke var blevet indkrævet, saa at Selskaberne kunde udbetale de Beløb, de gennem deres Policer havde givet Tilsagn om. Og de Folk, der har forsikret sig gennem den Slags Virksomheder, har jo ikke andre Steder at gaa hen og faa Erstatning. De kan ikke henvise til Kommunerne saaledes som de arbejdsløshedsforsikrede, som kan faa Hjælp der, i Almindelighed uden Fattighjælps Virkning; det er kun, hvis Hjælpen bliver vedvarende, at den faar Fattighjælps Virkning. De to Love, Socialloven og Arbejdsløshedsloven, er jo en Kontinuations-Lovgivning, men vi for vort Vedkommende maa holde for, at skal der ud over de Statsbidrag, der ydes nu og kan ydes gennem Arbejdsløshedsloven, direkte Understøttelser til, maa der forud være gaaet en Undersøgelse af Trangen, og den eventuelle Understøttelse bør da